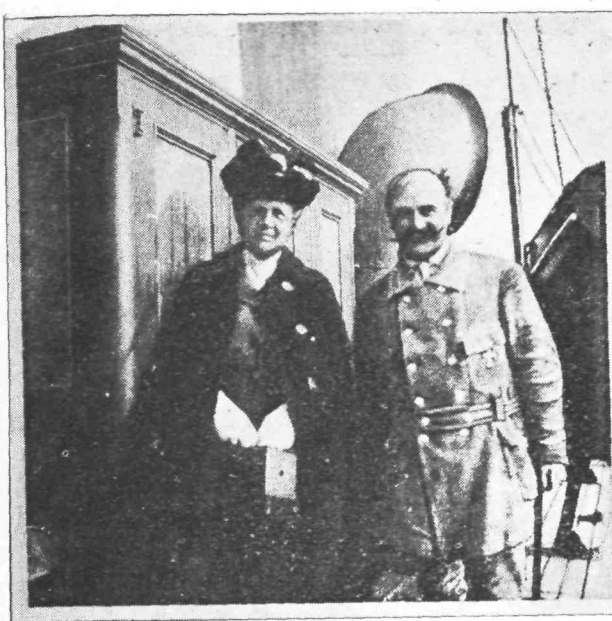

+ 12 Δεμ. 1913
 Εἰς ἱτὴ ὡπλίσ-
 δεῖ τῆς ἐορτῆς
 ναυ.
 ὁ θεὸς βοηθῶι
 εἰς τὸ εἶναι
 οὐκ τοῦ λυγροῦ
 σταυροῦ.
 J. M.

ΟΙ ΙΔΡΥΤΑΙ ΤΟΥ "ΛΕΥΚΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ,"

Ποικίλη Λεξις

Μνημόσυνον τοῦ Βύρωνος.

Καί ἐφέτος, ὅπως ἀπὸ ἐξηκονταετίας καί πλέον γίνεται, εἰς τὸ φυλλόν των «Ταίμς» τῆς 3116 Ἀπριλίου, ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ οἰκείᾳ στήλῃ των μνημοσύνων ἡ ἐξῆς καταχώρησις :

«Βύρων—Γεώργιος, Γόρδων, Νέλ, Λόρδος Βύρων. Ἀπέθανεν εὐγενῶς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ἐν Μεσολογγίῳ. Ἀπριλίου 19, 1824.

Ὅταν ὁ ἔρως τοῦ ἐστάλη
 ἐλθισμόνησε νὰ σώσῃ
 τὸν νέον, τὸν ὠραίον,
 τὸν γενναῖον . . .

(Ἐκ τῆς «Νύμφης τῆς Ἀβύδου»)

Ὁ Σερ Οὐάλτερ Σκὼτ, ἐμὴν περὶ τοῦ θανάτου του εἶπεν· «Εἶνε τὸ ἴδιον ὡς ἂν ἐξηφανίζετο ὁ ἥλιος».

Ἡ δημοσίευσίς αὕτη γίνεται κατὰ ρητὸν ἔρον τῆς διαθήκης μιᾶς κυρίας, ἥτις ἐξετίμα μεγάλως τὸν ἥρωα ποιητὴν. Κατὰ τὰς πληροφορίας δὲ ἐνδὲς Ἀγγλικοῦ φύλλου, θὰ γίνεταί ἐπ' ἀπειρον εἰς τὸ μέλλον μέχρις οὗτου τελεσθῇ ἐπίσημον μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ Λόρδου Βύρωνος, εἰς τὸ παρεκκλήσιον τῆς Οὐεστμίνστερ.

Τὰ κουμπιὰ τοῦ Ἰψεν.

Ἡ πρὸ τινας ἀποθανοῦσα σύζυγος τοῦ Ἰψεν, ἐσέδετο τὰς ἀδυναμίας τοῦ μεγάλου ποιητοῦ. Ὁ Ἰψεν, ἐφρόνει ἀκραδάντως ὅτι καμμιά γυναῖκα δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ ράψῃ τὰ κουμπιὰ τόσῳ γερά, ὥστε νὰ διατηροῦνται πολὺν καιρὸν. Κάθε φορὰ, ποῦ ἐξυλῶνετο κανένα κουμπὶ τοῦ ρούχου του, ὁ ποιητὴς ἐκλειδώνετο εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ τὸ ἔρραβεν ὁ ἴδιος μὲ τὴν πεποιθήσιν ὅτι δὲν θ' ἀποσπασθῇ ποτὲ ἀπὸ τὴν θέσιν του. Ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι τὰ κουμπιὰ δὲν ἀπεσπῶντο ἀπὸ τὰ φορέματα τοῦ ποιητοῦ, διότι ἡ κ. Σουτάνα Ἰψεν τὰ ἐναέρραβε κρυφά.

Περίεργον μνημεῖον.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνεγείρεται εἰς πολὺν περίεργος τάφος ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ νεκροταφείου τῆς Γυλδερστέην,

μικροῦ χωρίου τοῦ Λαγκαταίρ, κειμένου ἑκατοντάδας τινὰς μέτρων ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Ἡ μὲς Μαίρη Οὐίλσον παρήγγειλε χάριν τῆς μνήμης τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἱατροῦ τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ, τὴν οἰκοδομήν ἐνδὲς πύργου 23 ποδῶν ὕψους καὶ 8 διαμέτρου, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν κορυφὴν ἐτέθη φάρος λάμπων νυκτὸς καὶ ἡμέρας.

Τὸ μνημεῖον τοῦτο κοσμοῦμενον δι' ἀέλιων λόγου γλυπτικῶν ἔργων, εἶναι κατεσκευασμένον ἐκ λευκοῦ μαρμάρου Καρράρας. Ὁ φάρος συντηρεῖται ὑπὸ σωλήνος φωταερίου, οὐτινος ἡ ἔντασις, δεκαπλυσιαζομένη ὑπὸ ἰσχυροῦ παραβολικοῦ ἀνταυγαστήρος καὶ φακῶν, ἰσοδυναμεῖ πρὸς πολλὰς χιλιάδας κηρίων. Τοῦ νεκροταφείου κειμένου ἐπὶ λόφῳ, ἡ λάμψις τοῦ παραδόξου τούτου ἐπικηδείου φάρου διακρίνεται ἀπὸ ἀποστάσεως εἰκοσι καὶ πλέον μιλίων.

★ ★

Ἡρεμόνες καὶ καλλιτέχναι.

Ὁ Γάλλος καλλιτέχνης Καλλό, ἔργα τοῦ ὁποίου ἐσχάτως ἐξετέθησαν εἰς τὴν ἐν Φλωρεντίᾳ ἐκθεσιν, ἔσχε ποτὲ τὸ θάρρος νὰ προβάλλῃ ἀρνησιν εἰς τὸν Λουδοβίκον ΙΓ'. Ἦταν οὗτος ἐζήτησε παρὰ τοῦ διασώμου ζωγράφου ἐκ Νανσύ, τὴν ἀναπαράστασιν δι' εἰκόνας τῆς θριαμβευτικῆς αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ εἰσόδου. Λέγεται μάλιστα ὅτι ὁ καλλιτέχνης ἀπήντησε πρὸς τοὺς Γάλλους ἀειωματικοὺς ὅτι προτιμᾷ μᾶλλον νὰ παραιτηθῇ τῆς τέχνης αὐτοῦ.

Ἀνάλογόν τι ἀναφέρεται καὶ περὶ τοῦ Δελαρός, οὐτινος εἶναι γνωστὴ ἡ θαυμασία εἰκὼν τῆς διαβάσεως τοῦ Ἀγ. Βερνάρδου, ὅστις πρὸς τὸν Περσινὺ ἐλθόντα ἐκ μέρους τοῦ Ναπολέοντος Γ', ὅπως ἀναθίσῃ αὐτῷ τὴν διακόσμησιν των ἐσωτερικῶν αἰθουσῶν τῆς θριαμβευτικῆς αὐτοῦ εἰσόδου δι' ἀναπαράστασιν τῆς ἀποθεώσεως Ναπολέοντος Α' ἀπήντησεν ὅτι θὰ σκεφθῇ καὶ θὰ γράψῃ. Ἡ ἀπάντησις αὐτοῦ εἶχεν ὡς ἀκολούθως. «Εὐχαριστῶ τὴν Υ. Μ. διὰ τὴν τιμὴν ἣν μοι ἔκαμε νὰ μοι προτείνῃ τὴν ἐκτέλεσιν θαυμασίου ἔργου, πλὴν ὠρκίσθην οὐδέποτε νὰ κάμω τι διὰ καθεστῶς, καθ' οὗ ἀγωνίζομαι.»